

Kallioalue: Risulanmäki-Vuotavakallio

Kunta: PADASJOKI

Sijaintitiedot: Arrakosken itäpuolella sijaitseva laaja metsäinen kallioylänpöytä.

Karttalehti: 2143 07, 2143 08

Kallioalueen pinta-ala: 495 ha Korkeus: 172 m.p.y Suht.korkeus: 70 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	3
Maisema:	3		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	2

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Kallioalue muodostuu jyrkkäpiirteisistä kallioselänteistä, niiden välisistä suo- ja metsämaastolaikuista sekä pienistä ylänköjärivistä. Alue rajautuu selvästi Arrakosken kylän viljelysmaisemaan ja pieniin järviin. Jyrkännepintoja on kehittynyt parhaiten selänteiden eteläsivuille. Jyrkänteet ovat yleensä rikkonaisia, hieman louhikkoisia ja muodoltaan porrasmaisia, yläosastaan viistojyrkänteisiä. Massiivisimmat seinämät sijaitsevat Aittiovuorella ja Vuotavakalliolla. Alueen kallioperä on porfyryrigranodioriittia, jossa esiintyy vaaleita ja kulmikkaita maasälpähajarakeita. Länsiosassa esiintyy porfyryrigranodioriitin sulkeumana keskirakeista gabroa ja tummaa amfiboliittia.

Kallioalue erottuu länsipuolelta hieman kohoavana alueena, josta korkeimmat, kupumaiset kallioselänteet kuten Aittiovuori ja Risulanmäki piirtyvät selvinä profiileina esille. Aittiovuoren kalliorinteet näkyvät osittain rinnepuuston yli melko kauas länsipuolelle. Parhaimmat näköalat avautuvat Aittiovuoren laelta, josta avautuu kaunis vesistöjen kirjoma kulttuurimaisema peltoineen Arrakosken kylän suuntaan. Kallioalue on monipuolinen ja mielenkiintoinen kasvillisuudeltaan. Alueella on sekä oligotrofisia sammalvaltaisia ja paahteisilla paikoilla jäkälävaltaisia pystyjyrkänteitä että meso-eutrofisia varjoseinämiä. Paahteisten ylärinteiden mäntykankaita lukuunottamatta lehtoisuus näkyy metsissä selvästi.

Kuusivaltaiset lehdot vaihtelevat edustavasta kosteasta puronvarsi- ja notkelmalehdestä kuivaan rinnelehtoon. Kallioalueella on lisäksi erityyppisiä soita. Kallioalueen itäosassa oleva Rimminvuori on paikallisten lintuharrastajien muutontarkkailupaikka. Aittiovuori on paikallinen näköalapaikka, jonka etelärinteen tyvellä on paljon käytetty polku.

This is a detailed topographic map of a coastal region in Finland. The map shows a complex coastline with numerous islands and lakes. Key locations labeled include 'Kellosaari' (Kellosaari), 'Hoffolanvuori' (Hoffolanvuori), and 'Kellosaari'. The map also features a grid system with letters and numbers. The terrain is depicted with contour lines and shading to indicate elevation. The map is oriented with North at the top.

Kallioalue: Kullasvuori

Kunta: PADASJOKI

Sijaintitiedot: Virmailansaaren luoteisosassa kapean Kellosalmen rannalla sijaitseva pieni jyrkänteinen kallioselänne.

Karttalehti: 2143 08

Kallioalueen pinta-ala: 7 ha Korkeus: 130 m.p.y Suht.korkeus: 52 m

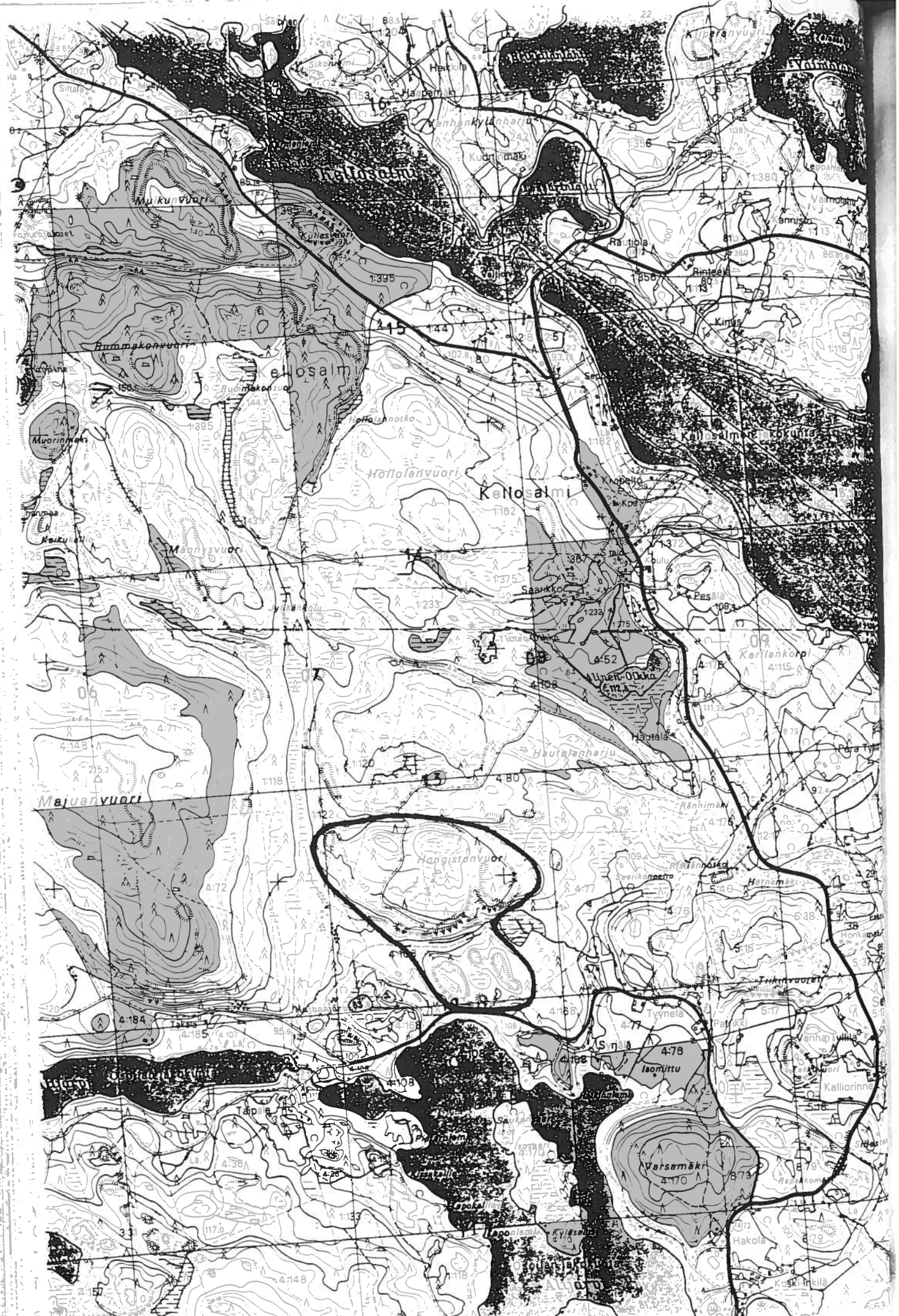
TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	4
Maisema:	2		-luonnontilaisuus:	2
			-lähiympäristö:	2

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Kullasvuori on luode-kaakkosuuntaisen läpi Päijänteen altaan ulottuvan kallioperän murtumavyöhykkeen reunalla sijaitseva jyrkänteinen pieni kallioselänne. Geomorfologisesti edustavin osa on koillissivulla oleva massiivinen jyrkänne- ja louhikkorinne. Jyrkänne on noin 15-25 metriä korkea, voimakkaasti rakoilun lohkomana seinämä, jossa esiintyy 5-10 metriä korkeita heikosti ylikaltevia seinämäpintoja. Jyrkänteen alla on massiivista louhikkoa, joka ulottuu järven rantaan saakka. Lakiosa on melko tasaista, hieman porrasmaista rakoilun lohkomaa kalliomännikkömaastoa. Kallioperä on pääasiassa keskirakeista, selvästi pilsteistä, vaaleanharmaata granodioriittia. Kullasvuori erottuu hyvin Kellosalmelle ja hallitsee maisemaa selvästi. Koillissivun jyrkänteen yläosan kalliopinnat näkyvät puuston yli järvelle. Laelta avautuu etenkin itäpuolelle melko esteetön ja vaihteleva vesistöjen ja peltojen kirjoma metsäinen järvimaisema. Kullasvuoren koillissivun massiivinen louhikkoinen jyrkänne on luonnontilainen ja jylhä nähtävyys. Vuoren kalliokasvillisuus on oligo- ja vähemmässä määrin mesotrofista. Rannan puoleinen jyrkänne on avoimempi ja karumpi ja sillä vallitsevat tavanomaiset sammal- ja jäkäläyhteisöt. Kallion lounaisrinteen pienessä lohkareikossa kasvaa runsaasti mm. seudulla harvinaista haisukurjenpolvea ja lehtopalsamia. Lounais- ja etelärinteellä on kuivahkosta tuoreeseen vaihtuvaa lehtoa.

Kallioalue: Hongistonvuori**Kunta: PADASJOKI**

Sijaintitiedot: Seitniemessä Alijärven pohjoisrannalla sijaitseva kallioalue.

Karttalehti: 2143 08

Kallioalueen pinta-ala: 58 ha Korkeus: 172 m.p.y Suht.korkeus: 91 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	4
Maisema:	3		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	2

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4**Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:**

Hongistonvuori muodostuu jyrkänteisistä selänteistä ja rajautuu ympäröivien selänteiden välisiin notkelmiin. Vuoren massiivisen eteläjyrkänteen yläosassa on viistojyrkänteisiä jäätikön hiomia kalliopintoja ja alaosassa melko matalia pystyseinämäpintoja. Alueen kallioperä on vaaleanharmaata, selvästi pilsteistä granodioriittia. Kivilajin rakenne vaihtelee kallioalueella tasa-keskirakeisesta porfyyriseksi, jossa vaaleat maasälpähajarakeet esiintyvät kivessä 2-3 senttimetrin pituisina liistakkeina. Granodioriitin sulkeumana esiintyy kallioalueella gabroa, amfiboliittia ja kiillegneissia. Lisäksi kiveä leikkaavat usein kapeat graniittiset juonet.

Hongistonvuoren kallioalue ei juuri erotu ympäröivästä ylänköisestä metsäalueesta. Eteläisimmät lounaisjyrkänteet näkyvät melko heikosti tiheän puuston takia. Jyrkänteisen etelärinteiden laelta avautuu etelään voimakkaasti kumpuilevia, hieman kallioisia ja erämaahenkisiä metsämaisemia. Etelä- ja lounaisjyrkänteillä sisäiset maisemat ovat myös melko edustavia. Tavanomaisten kasviyhteisöjen lisäksi Hongistonvuorella tavataan mesotrofisia rako- ja ylikaltevien pintojen sammalyhteisöjä. Kallioiden yläosia peittävät kapeahkot poronjäkälikkövyöhykkeet. Pohjoisrinteellä ja laella on hakkuuaukko ja lakiosassa on myös mäntytaimikkoa. Länsirinteellä on tuoretta lehtomaista kuusikkoa ja jyrkänteiden tyvellä lehtokuusikkoa.

Nick

254

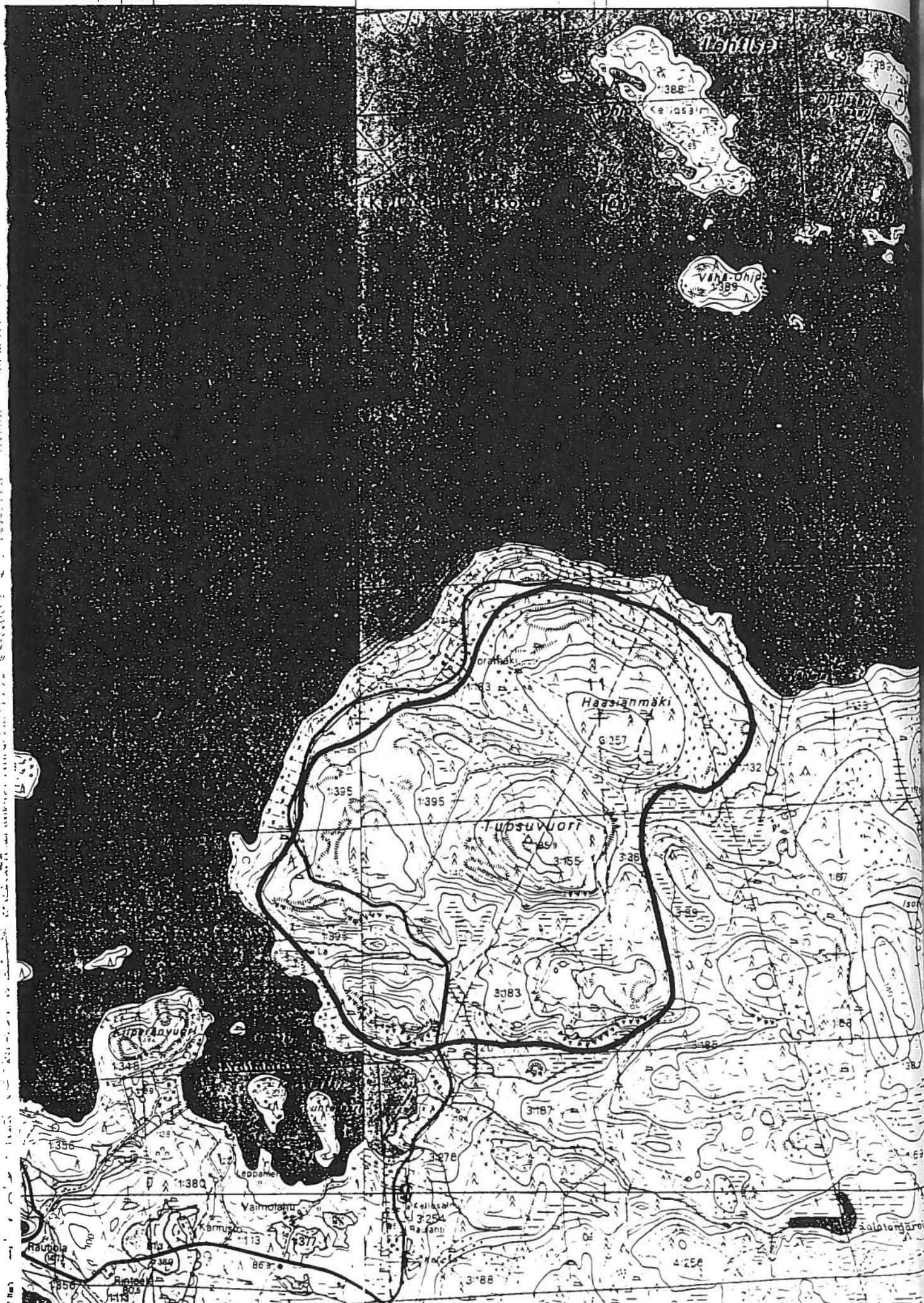
Nak =

- 19v

570

$$\begin{array}{r} 2571 \\ - 18^m \mid 40^s \\ \hline 25^\circ 20' \end{array}$$

2572

Kallioalue: Tupsuvuori

Kunta: PADASJOKI

Sijaintitiedot: Virmailansaaren luoteisosassa Päijänteen rannalla sijaitseva kallioalue.

Karttalehti: 2143 08, 2143 11

Kallioalueen pinta-ala: 251 ha Korkeus: 186 m.p.y Suht.korkeus: 107 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

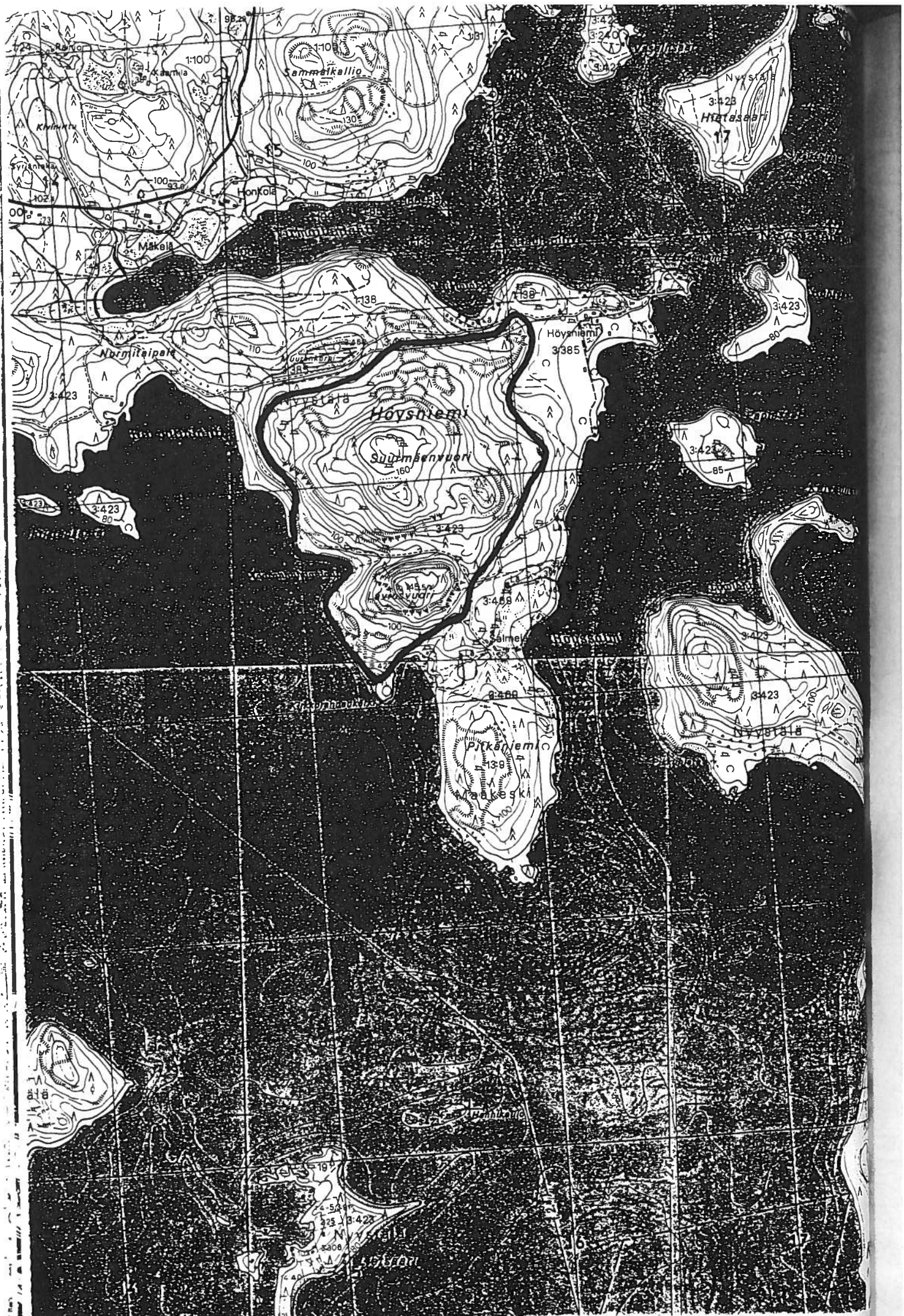
Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	3
Maisema:	2		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	2

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Tupsuvuori on osa Virmailansaaren luoteisosan metsäistä ylänköaluetta. Kallioalue on lakiosistaan loivapiirteinen ja kalliopaljastumia esiintyy laajemmin ainoastaan vuoren jyrkänteisillä itä- ja etelärinteillä. Korkeimmat lakiosat ovat olleet koko jääkauden jälkeisen ajan vedenkoskematon aluetta. Tupsuvuoren eteläreunan länsiosan porrasmainen jyrkänteinen rinne on 25-30 metriä korkea. Rinteen yläosassa on osittain jäätikön hiomia pystyseinämäpintoja. Etelärinteen itäpään jyrkännepinnot ovat hieman länsiosaa massiivisempia ja kohoavat lähes 10-15 metrin korkuisina pystyseinäminä. Alueen kallioperä on porfyryrigranodioriittia, jossa keskirakeisessa kivessä esiintyy vaaleita ja kulmikkaita maasälpähajarakeita. Selänteen pohjoisrinteillä ja laella vallitseva kivilaji on epähomogeeninen pegmatiittigraniitti, joka leikkaa alueen porfyryrigranodioriittia.

Tupsuvuori hallitsee Päijänteen Varpusenlinnan selältä kaakkoon avautuvaa järvimaisemaa. Etelärinteiden kalliopinnot erottuvat paikoin puuston seasta eteläpuoleiselle Vaimolahdelle. Jyrkänteiden lakiosista avautuu hieman puuston rajoittamia luontaisia ja kauniita järvimaisemia Vaimolahdelle. Lakiosien maisemia hallitsevat laajat avohakkuualueet. Tupsuvuoren etelärinteelle sijoittuvien kallioiden kasvillisuus on oligo-mesotrofista. Vaimolahden tuntumassa olevilta pystyseinämilta löytyi mm. valtakunnallisesti uhanalaista kalliokeuhkojäkälää ja edustavissa määrin mesotrofisia kalliolajeja. Etelärinteiden metsissä on kuivan lehdon piirteitä ja alueella on myös tuoretta lehtoa sekä kosteita, reheviä puronvarsilehtoja. Notkelmissa on korpia ja korpisoistumia ja metsät ovat enimmäkseen kuusivaltaisia ja tuoreita lakiosissakin. Alueen lehtolinnustoon kuuluu mustapääkerttu ja järven selältä kuului härkälinnun huuto.

Kallioalue: Suurmäenvuori-Laviosvuori

Kunta: PADASJOKI

Sijaintitiedot: Virmailansaaren kaakkoisosassa Höysniemessä Päijänteen rannalla sijaitseva kallioalue.

Karttalehti: 2143 11

Kallioalueen pinta-ala: 124 ha Korkeus: 167 m.p.y Suht.korkeus: 89 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

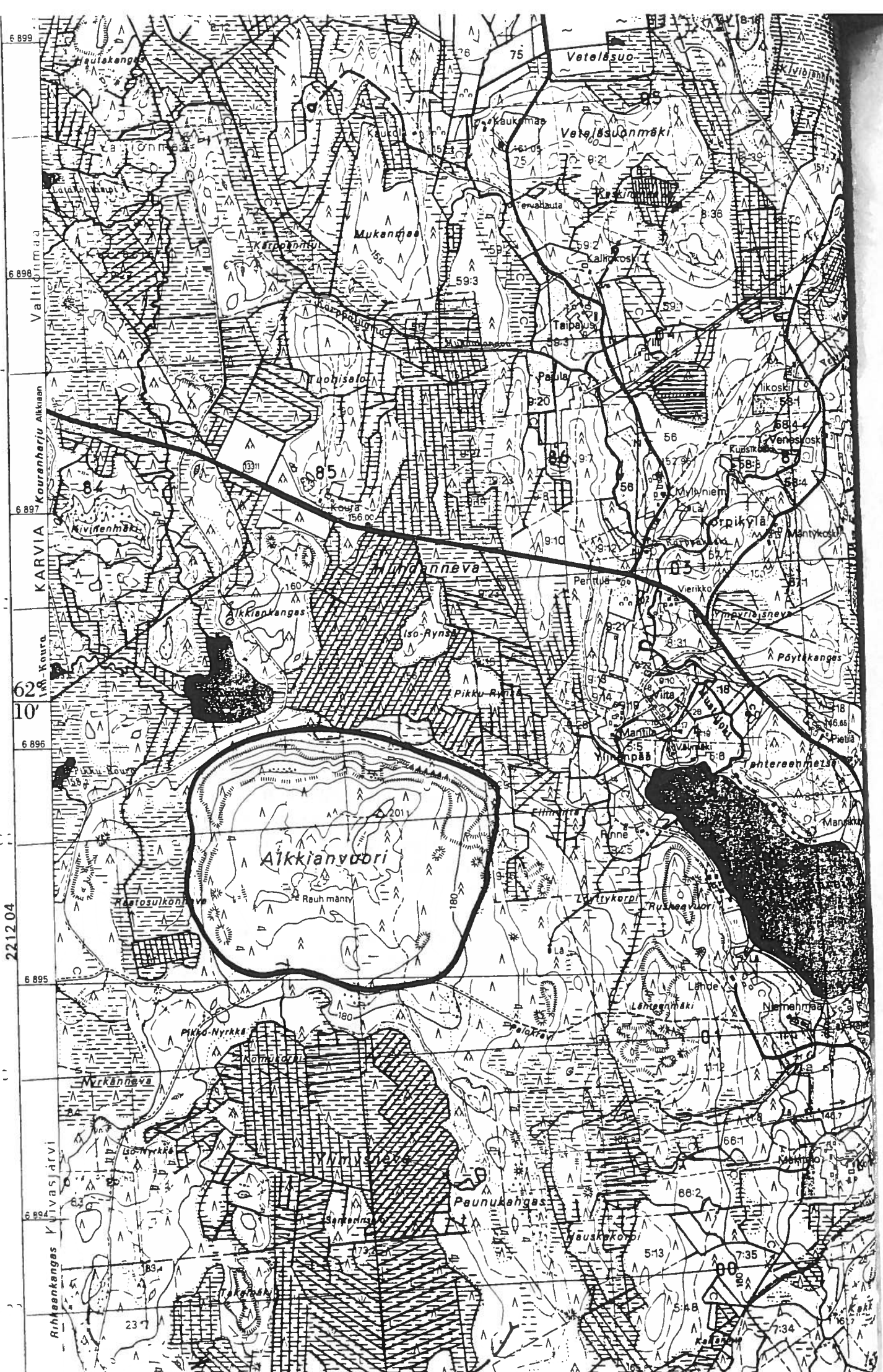
Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	3
Maisema:	2		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	1

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Laviosvuoren ja Suurmäenvuoren kallioalue on osa Virmailansaaren kaakkoisosassa olevaa erillistä kallioista niemeä. Lakiosistaan loivapiirteisenä kumpuileva kallioselännejakso on suurelta osin ohuen moreenikerroksen peittämä. Mäkien länsi- ja eteläsivut ovat muodoltaan porrasmaisia rakoilun lohkomia kalliorinteitä, joiden korkeus on parhaimmillaan 25 metriä. Rinteet jatkuvat osin irtomaa-aineksen peittäminä kohti järven rantaa. Alueen kalliooperä on porfyryrigranodioriittia, jossa keskirakeisessa kivessä esiintyy vaaleita ja kulmikkaita maasälpähajarakeita. Selännejakso erottuu vesistömaisemassa korkeana metsäisenä niemenä, joka on osa Päijänteen Padasjoenselän ja Virmailanselän kaunista järvimaisemaa. Kaakkoispuolinen Kelvenen saari kuuluu valtakunnalliseen harjujensuojeluohjelmaan (Ympäristöministeriö 1984). Länsirinteiden kalliopinnat erottuvat paikoin puuston seasta järvelle. Jyrkänteiden lakiosista avautuu luontaisia, paikoin hieman puuston rajoittamia kauniita järvimaisemia etenkin Padasjoenselän suuntaan. Kallioalueen lakiosien maisemat ovat kohtalaisen luonnontilaista kalliomännikköä, jota monipuolistavat rinteillä avautuvat jyrkännemaisemat ja rinnemetsien lehtoiset piirteet.

Alueen kalliokasvillisuus on oligotrofista ja niukkalajista. Laviosvuoren kuivahkolla kalliorinteellä kasvaa kuitenkin seudulla harvinaista haisukurjenpolvea sekä tummaraunioista. Rinnemetsät muistuttavat kuivaa lehtoa ja laella on mäntykangasta. Varjorinteillä on myös tuoreita kuusikkokankaita ja -lehtoja. Arvokkain metsäalue on kuitenkin alueen luoteiskärjen kotkansiipilehto Muurainkorvesta laskevan puron varressa. Suurmäenvuoren rinnemetsiä on hakattu ja alueella on mökkiteitä sekä jonkin verran polkuja. Alueella lieenee merkitystä retkeilymaastona ja Laviosvuoren eteläjyrkänteellä paikallisena näköalapaikkana.

Kallioalue: Alkkianvuori

Kunta: PARKANO

Sijaintitiedot: Ylinenjärven länsipuolella, Alkkilanlammen kaakkoispuolella sijaitseva kalliomäki.

Karttalehti: 2212 07

Kallioalueen pinta-ala: 118 ha Korkeus: 201 m.p.y Suht.korkeus: 46 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

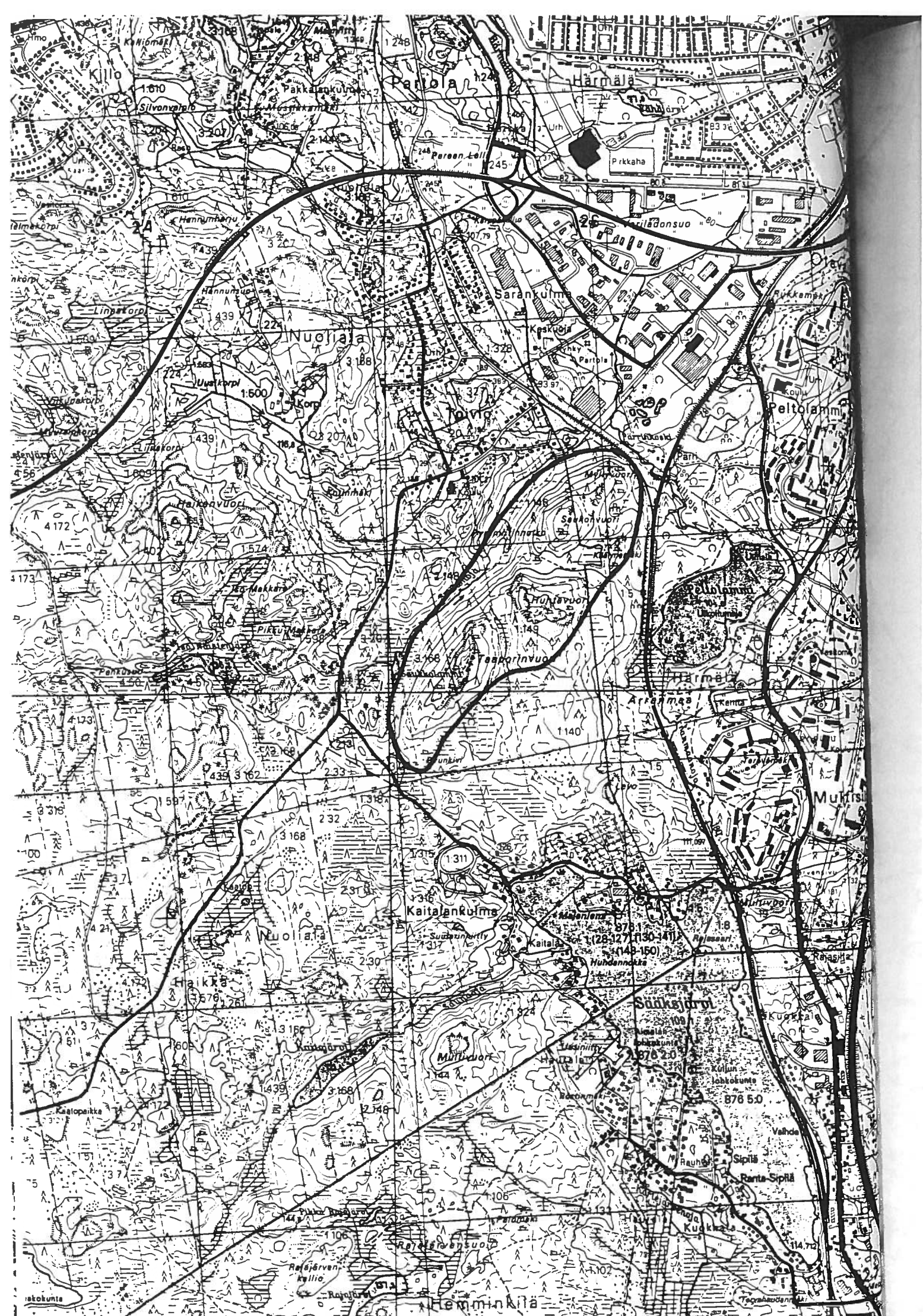
Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	4		-monikäyttö:	2
Maisema:	2		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	3

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Alkkianvuori on laaja, loivarintainen kalliomäki, jonka suhteellinen korkeus on 45 metriä. Se sijaitsee Suomenselän vedenjakajaseudulla ja rajautuu varsin selvästi ympäröiviin suoalueisiin. Alue ympäristöineen on metsäntutkimuslaitoksen hallinnassa ja siellä on runsaasti metsänkäsittelyn koealoja. Vuori on tärkeä virkistyskäytön kannalta, sillä siellä on luontopolku opastauluineen. Se sopii myös geologiseksi ja biologiseksi opetuskohteeksi, sillä laki on vedenkoskematon ja rinteillä on Yoldiameren edustavia rantakivikoita. Alue on arvokas etenkin maisemallisesti ja geologisesti. Se on seudun korkein kohouma ja hallitsee maisemaa. Pohjoisrinteeltä avautuu laajoja erämaisiä metsänäköaloja. Laki on laaja, tasainen ja kauttaaltaan metsän peittämä, joten sisäinen maisema on sulkeutunutta. Alue on geomorfologialtaan edustava rantakivikkojen ja siirtolohkareiden ansiosta.

Kallioalueen kivilaji on tavanomaista punaista graniittia. Kasvillisuudessa eri korkeusvyöhykkeiden huuhtoutumiserot näkyvät selvästi, sillä laella on rehevähköä, tuoretta kangasta, kun taas rinteillä kasvillisuus on karumpaa. Kasvistoltaan alue on varsin tavanomainen, mutta laaja metsäinen alue on metsäeläimistölle tärkeä.

Kallioalue: Taaporinvuori-Myllyvuori
Kunta: PIRKKALA-TAMPERE

Sijaintitiedot: Tampereen lentoaseman eteläpuolella, Sääksjärven pohjoispuolella sijaitseva kallioalue.

Karttalehti: 2123 08

Kallioalueen pinta-ala: 68 ha Korkeus: 162 m.p.y Suht.korkeus: 63 m

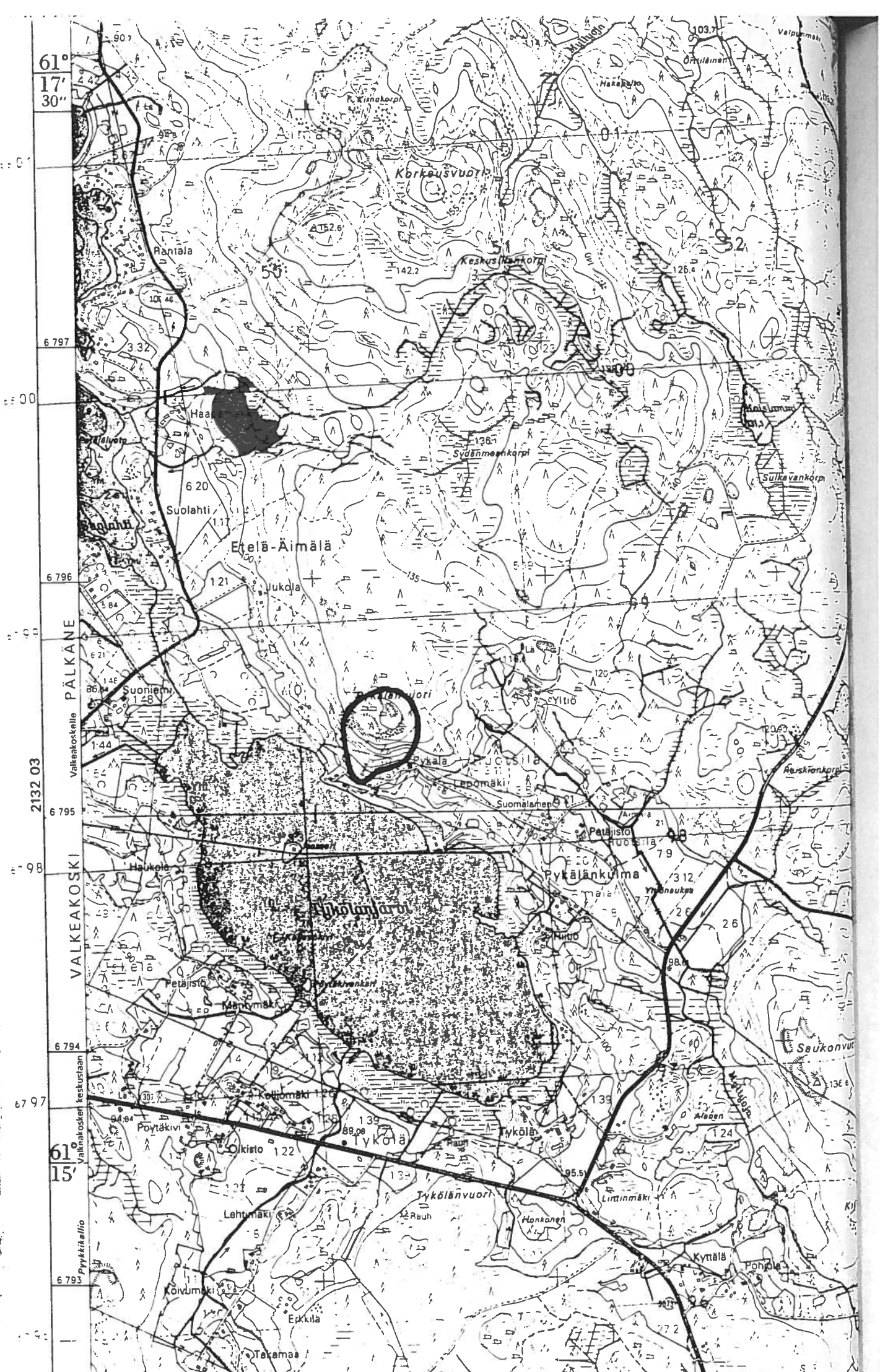
TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	2
Maisema:	2		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	3

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Kohde koostuu kolmesta peräkkäisestä kalliomäestä, joista eteläisin Taaporinvuori on korkein ja maisemallisesti merkittävin. Vuoren laelta avautuu laajoja näköaloja lähes joka suuntaan, mm. Tampereen ydinkeskustaan. Alue on laaja ja rakentamaton luontokokonaisuus aivan kaupungin tuntumassa. Kohde on biologisesti monipuolinen, sieltä löytyy edustavaa karua kalliokasvillisuutta, kangasmetsiä, reheviä lehtoja sekä useita suotyyppejä. Aluetta rajaa lännessä suorantainen lampi sekä Pyramiitinnotkon edustava lehtokorpi. Alueen kivilajina on suonigneissi, jossa on paikoin gabromurskaleita. Geomorfologia on edustava. Varsinkin Taaporinvuorella on selvästi havaittavissa laen pyöristynyt vastasivu ja jyrkänteinen suojasivu. Alueella on myös muinaista rantakivikkoa. Aluekokonaisuus on tärkeä virkistys-, luontoharrastus- ja opetuskohde läheiselle asutukselle ja koululle. Alueella on hyvät polut ja näköalapaikkoja.

Kallioalue: Pykälänvuori

Kunta: PÄLKÄNE

Sijaintitiedot: Pykälänvuori sijaitsee Tykölnjärven koillisrannalla Pälkäneeltä noin 7 kilometriä lounaaseen.

Karttalehti: 2132 06

Kallioalueen pinta-ala: 10 ha Korkeus: 140 m.p.y Suht.korkeus: 56 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

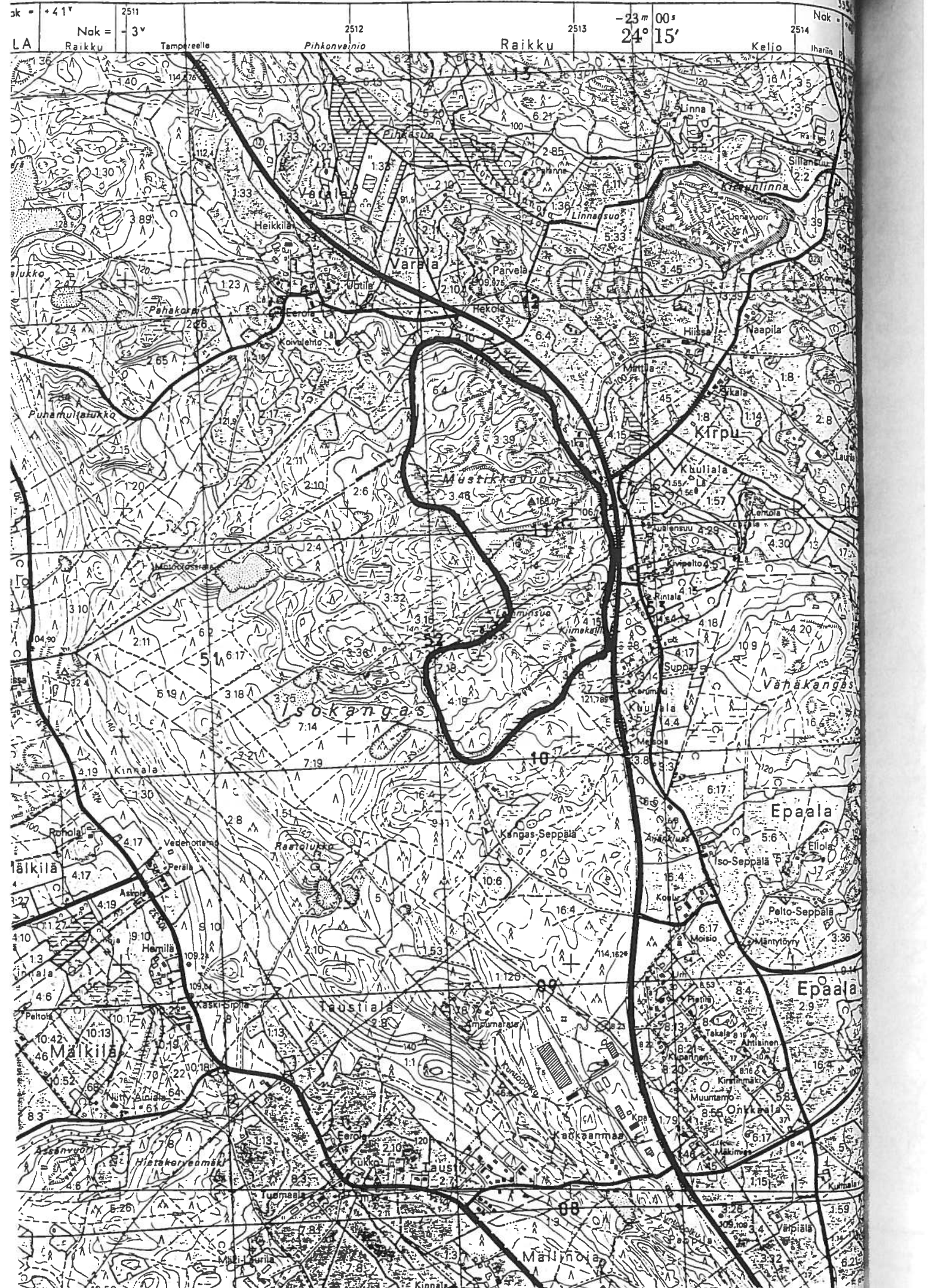
Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	3
Maisema:	3		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	3

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Pykälänvuori on melko pieni kalliomäki linnustollisesti arvokkaan Tykölnjärven rannalla. Mäki on eteläreunastaan jyrkkärinteinen ja rajautuu pohjoisreunastaan epämääräisesti tasaiseen metsämaastoon. Paljastuma-alueet laella ovat runsaan rakoilun lohkomia ja rikkonaisia. Etelärinteen yläosassa on pieni apliittigraniittia oleva louhikkoinen porrasjyrkänteinen rinne, jonka jatkeena alaosassa on runsaasti osittain kasvillisuuden peittämää lohkareikkoa. Alarinteen gabropaljastumat ovat hieman ehjempää ja pääasiassa sammalikon peittämiä. Gabron rakenne on paikoin hieman ofiittinen. Pykälänvuorelta avautuu osittain hakkuiden ansiosta hienoja maisemia Tykölnjärvelle ja sen yli peltoalueille. Kuusikoiden, kalliopaljastumien ja lohkareikkojen vaihtelu elävöittää sisäistä maisemaa, mutta taimikot ja harvennushakkuut heikentävät lähimaisema-arvoa.

Pykälänvuoren rinteillä on enimmäkseen tuoreita ja lehtomaisia, melko vanhoja talouskuusikoita, joissa tavataan myös tuoreita lehtolaikkuja. Vuoren lakiosan reunoilla on jäkäläisiä paljastumia ja kuivaa mäntykangasta. Kalliopaljastumien ja matalien pystyjyrkänteiden kalliokasvillisuus on kohtalaisen luonnontilaista ja tavanomaista. Etelärinteen lohkareikkojen tuntumassa luonnontilaisuus on kohtalaisen hyvä ja metsistä löytyy maapuita sekä lahopökölöitä.

Kallioalue: Mustikkavuori-Kiimakallio**Kunta: PÄLKÄNE**

Sijaintitiedot: Kallioalue sijaitsee Tampere-Lahti -tien varressa noin 5 kilometriä pälkäneeltä pohjoiseen.

Karttalehti: 2141 04

Kallioalueen pinta-ala: 98 ha Korkeus: 168 m.p.y Suht.korkeus: 73 m

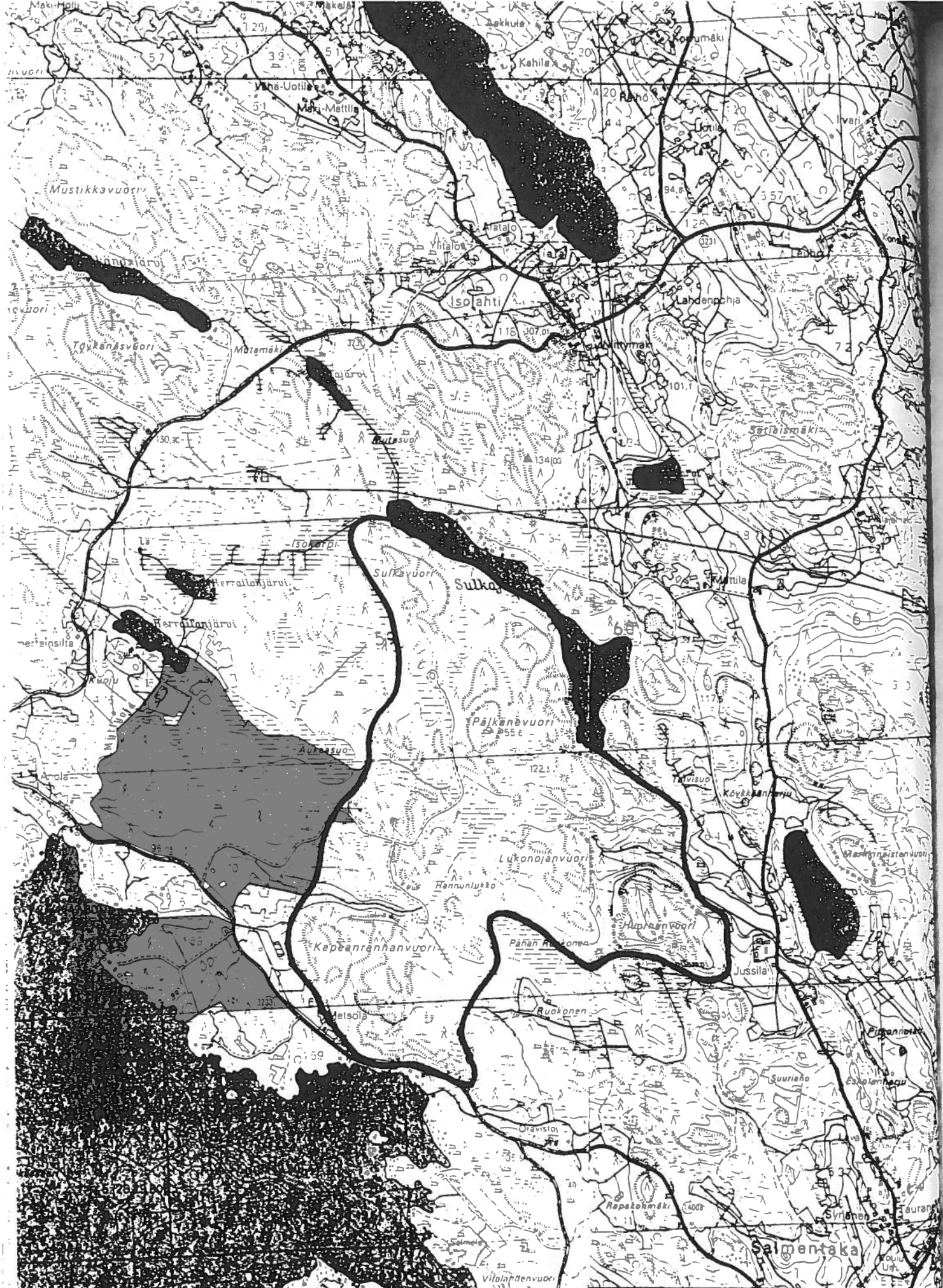
TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	4
Maisema:	3		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	3

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4**Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:**

Kallioalue sijaitsee Tampere-Lahti -valtatievarressa ja kohoaa itäreunastaan jyrkkäpiirteisenä. Paljastuma-alueet ovat kohtalaisen pieniä ja sijaitsevat selänteiden jyrkänteisillä rinteillä ja lakialueilla. Mustikkavuoren koillisjyrkänteinen on viistojyrkänteinen ja osittain jäätikön hioma kallioseinä, jonka korkeus on parhaimmillaan 25 metriä. Metsäisenä selänteenä erottuvan kallioalueen kalliopintoja ei näy kauemmas. Mustikkavuorelta avautuu paikoin esteettömiä sektoreita lähialueen kulttuurimaisemaan sekä kaukaisia järvi-metsämaisemia Längelmävedelle. Sisäiset maisemat ovat talousmetsämaisia. Alue on kivilajistoltaan melko monipuolinen. Mustikkavuoren pääkivilaji on keskirakeinen granodioriitti, jonka koostumus vaihtelee kallioalueella myös kvartsidioriitiksi. Mustikkavuoren itärinteellä esiintyy keskirakeista gabroa kookkaana muodostumana ja sillä on kontakti granodioriitin kanssa Mustikkavuoren laella. Kiimakallion alueella on vallitsevana kivilajina keski-karkearakeinen peridotiitti, joka vaihettuu Mustikkavuorelle mentäessä keskirakeiseksi gabroksi. Mustikkavuorella lähellä granodioriitin kontaktia esiintyy gabrossa leikkaavia granodioriittijuonia. Alueen granodioriitissa on sulkeumana pieniä terävarajaisia kiillegneissifragmentteja.

Varsinainen Mustikkavuori on mäntykankaiden ja melko laajojen taimikoiden hallitsema. Koillisjyrkänte on kasvillisuudeltaan karu ja lajistoltaan tavanomainen, mm. valurahkat ovat yleisiä. Kiimakallion itäjyrkänte lajistossa on sen sijaan myös mesotrofisia piirteitä. Kiimakallion laella on mäntykangasta, jossa on tehty vähäisiä hakkuita. Lähialueen kuusikko on lähinnä lehtomaista kangasta ja jyrkänte itäpuolen puronvarressa on saniaiskorpea. Alueen keskiosan poikki kulkee itä-länsisuunnassa metsäautotie. Kohteen itäpuolella on Kirpun peltovaltaista kulttuurimaisemaa ja noin kilometrin päässä sijaitsee Kirvunlinna, joka on suojeltu linnavuori.

24° 20' Nak = - 5° Pirtsaari Sillanmäki 520 Luopioinen 2521 Pohjanlahti

Kallioalue: Pälkänevuori-Kapeanrannanvuori Kunta: PÄLKÄNE

Sijaintitiedot: Kaksi kilometriä Salmentaan kylän luoteispuolella, Pälkäneveden pohjoisrannalla sijaitseva kallioalue.

Karttalehti: 2141 05, 08

Kallioalueen pinta-ala: 198 ha Korkeus: 156 m.p.y Suht.korkeus: 72 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	4	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	4		-monikäyttö:	3
Maisema:	2		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	2

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Pälkäneveden ja Sulkajärven välissä sijaitseva metsäinen kallioaluekokonaisuus, joka muodostuu useista erillisistä kallioselänteistä. Aluekokonaisuuden merkittävimmät arvot ovat maisemallisia. Ympäröivästä vesimaisemasta alue erottuu lähinnä metsäisenä selänteinä ja Pälkänevuorelta avautuu monin paikoin vaikuttavia metsä- ja järvimaisemia. Alueen kalliooperä on voimakkaasti pilsteistä porfyryrigranodioriittia. Korkeimmat lakialueet ovat olleet jääkauden jälkeisen ajan vedenkoskematonta aluetta ja laajimmat paljastuma-alueet sijaitsevat korkeimpien selänteiden lakiosissa ja rinteillä. Silokalliot ovat kohtalaisen edustavia rakoilun lohkomia jäkäläpeitteisiä kalliopintoja jyrkänteisillä rinteillä ja lakiosissa. Selänteiden massiiviset jyrkännepinnat ovat viisto- ja porrasjyrkänteisiä, mutta niissä esiintyvät yksittäiset pystyseinäpäpinnat ovat tavanomaisia. Sisäiset korkeuserot ja silokalliojyrkänteet ovat edustavin osa alueen sisäistä maisemaa. Aluekokonaisuutta hallitsevat talouskuusikot, ojitetut suoalueet sekä taimikkoalat. Paljastumien kalliomänniköt ovat luonteeltaan karuja ja ovat osittain säilyttäneet luonnontilaisuutensa hyvin. Alueen kalliokasvillisuus ilmentää niukkaravinteisuutta ja on lajiston suhteen tavanomaista. Kallioalueella on merkitystä paikallisena monikäyttökohteena ja Pälkänevuori tarjoaa hyvät mahdollisuudet retkeilyyn maisemiensa puolesta.

-21 m 00 s
24° 45'

Nak = - 11°
RIIHIMÄKI

2542
Hameenlinna

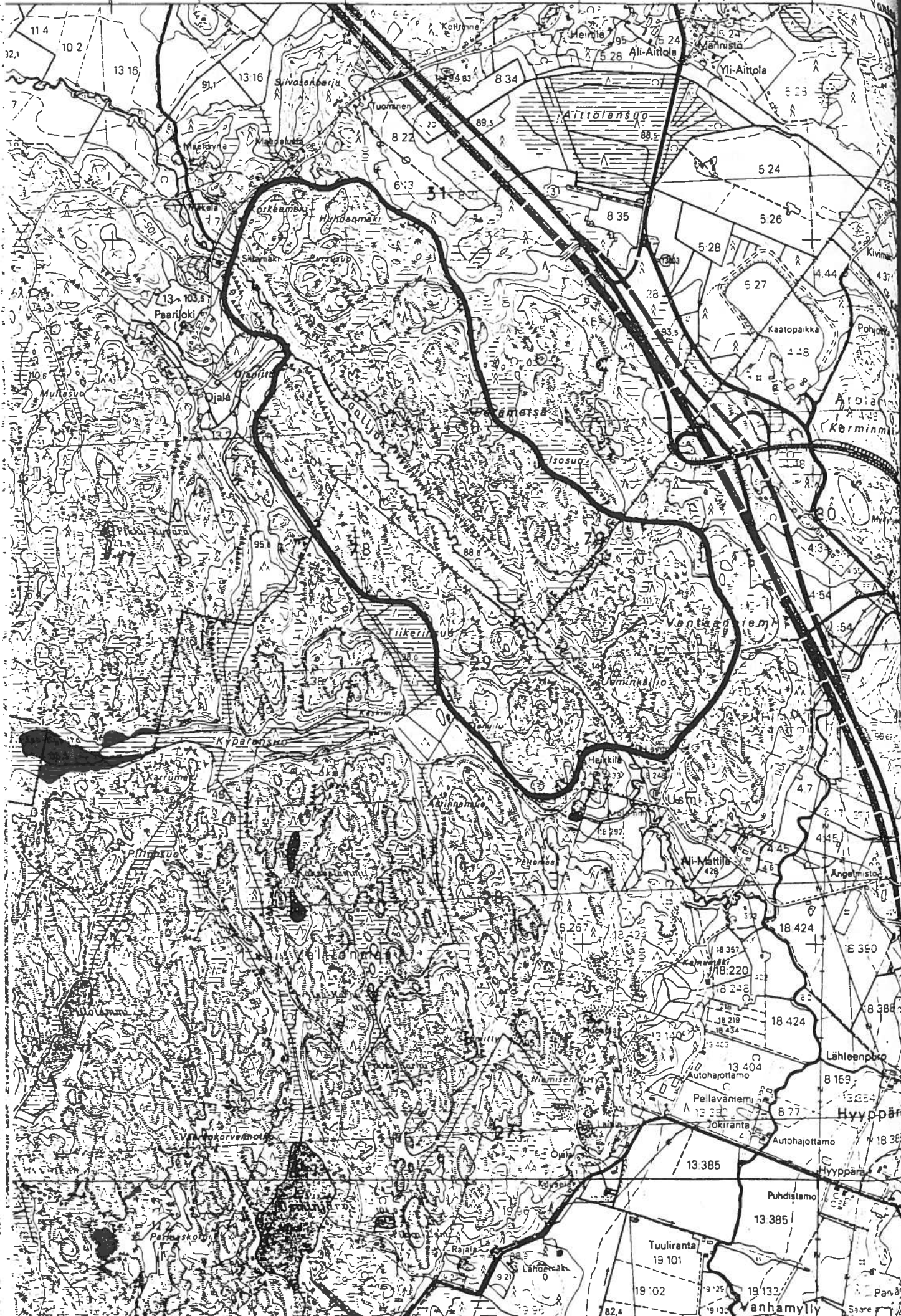
Arolampi

2543

Arolampi

2544

Nak = + 32°

Kallioalue: Paalijoen kallio

Kunta: RIIHIMÄKI

Sijaintitiedot: Riihimäeltä etelään, Paalijoen alueella.

Karttalehti: 2044 02

Kallioalueen pinta-ala: 145 ha Korkeus: 137 m.p.y Suht.korkeus: 49 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	2		-monikäyttö:	3
Maisema:	3		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	3

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Paalijoen kanjoni on kapea ruhjelaakso laajalla, erittäin kallioisella gabroalueella, josta suurin osa jää Uudenmaan läänin puolelle. Vuoden 1992 seutukaavassa alue on määriteltä suojelualueeksi. Alueen koillisosan muodostavat lukuisat pikkukukkulat. Tärkein ja edustavin osa on kuitenkin varsinainen Paalijoen laakso, jonka keskellä virtaa Paalijoki. Jokea reunustavat molemmiin puolin useiden satojen metrien mittaiset, paikoin edustavat jyrkäneseinämät. Jyrkäneseinämien tyviosat ovat osittain komeasti lohkaroituneet. Jyrkänteisiin on muodostunut paikoitellen melkoisen edustavia ylikaltevia jyrkänepintoja. Jäätikön kulutusmerkkejä löytyy alueen eteläosan itäiseltä jyrkänteeltä pitkin seinämäpintaa: uurteita, osittainen kouru, tasaiseksi hioutunutta kallioseinämää ja pyöristyneitä muotoja varsin hyvin edustettuina.

Alue on myös kasvillisuudeltaan monipuolinen ja arvokas joen perkuusta, harvennuksista ja joistakin avohakkuista huolimatta. Jokea reunustavat kosteat niityt ja suurruoholehdot ovat varsin edustavia ja lajistoltaan rikkaita. Metsätyypit vaihtelevat kallionaluslehdosta laen puolukkakankaisiin ja notkelmien korpilaikkuihin. Kallioseinämällä on runsaasti hieman vaateliaampaa, mesotrofista kasvillisuutta ja eräässä kosteassa kalliokulmauksessa kasvaa alueellisesti uhanalainen isotuppi-sammal. Topografia on alueella vaihteleva ja lähimaisemat varsin edustavat, vaikka puusto enimmäkseen heikentää näkyvyyttä. Suurten taajamien, Riihimäen ja Hyvinkään tuntumassa oleva alue soveltunee paikoittaisesta vaikeakulkaisuudesta huolimatta virkistyskäyttöön.

Huom. kallioalueen yhteispinta-ala on 255 ha, josta 145 ha Hämeen läänin puolella.

2543

Hyvinkää

2544

Nok =
2545

Monnin
- 12°

24° 50'
- 20m 40'

Hyvinkää

2546

Kallioalue: Mikkolankallio

Kunta: RIIHIMÄKI

Sijaintitiedot: Riihimäen eteläpuolella, Arolammin luonnonsuojelualueen edustalla.

Karttalehti: 2044 03

Kallioalueen pinta-ala: 11 ha Korkeus: 130 m.p.y Suht.korkeus: 46 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	4
Maisema:	3		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	3

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Mikkolankallio ja Ruusinkallio muodostavat metsäisen lähipelloista jyrkkärinteisenä kohoavan selänteen, joka sijaitsee Arolammin luonnonsuojelualueen edustalla.

Etelä-kaakkoisrinteellä on useita viistojyrkännteitä, joista Ruusinkallio on ainoa kauemmas näkyvä. Kivilajiltaan alue on tyypillistä gabroa, joka on hieman sarvivälkeporfyyristä.

Pitkänomaisen alueen itäosassa esiintyy gabrossa jonkinlaisia "fragmentteja", jotka ilmeisesti ovat primäärejä. Lakiosassa on laaja vanha hakkuu, joka mahdollistaa melko hyvän näkyvyyden Arolammin kulttuurihistoriallisesti arvokkaaseen viljelymaisemaan.

Mikkolankallion ja Ruusinkallion metsäinen profiili erottuu ympäröivistä pelloista selkeästi ja Ruusinkallion paljas kalliopinta näkyy kauempaakin. Biologisesti arvokkainta alueella ovat rehevät metsät. Mikkolankallion keskimmäisen jyrkännteen edusta on lehtoa (OMaT), jossa kasvaa mm. lehto-orvokkia ja muutama pähkinäpensas. Samalla kohdalla on alueen rehevintä, mesotrofista kalliokasvillisuutta, mm. eteläistä haisukurjenpolvea ja keltamoa. Rinne- ja lakimetsät ovat mäillä kuivahkoja lehtoja-puolilehtoja, alempana ne vaihettuvat tuorempiin kankaisiin.

2495

-24 ^m	20 ^s
23°	55'

2498

Nak	•	+ 45°
-----	---	-------

2497

2498

Nak =

Palovesi 2497 98.0

